

A. A. MILNE

Jankó király karácsonya

**Cudar ember volt Jankó király –
Unták hóbortjait.
Megesett, hogy rá se köszönt kutya se
Hétfőtől szombatig.
S ki a városban kószálva**

**A királlyal összeakadt,
Ránézett gőgösen égbe-szegett
Orral, s nagy garra tovasietett,
Jankó király meg főhetett
Rákvörösen a korona alatt.**

**Cudar ember volt Jankó király,
Barátra nem is talált ...
Bár otthon ücsörgött délután,
És szürcsölt árva teát.
S ha elborította a kandallót
Karácsony kártya-hada,
Hogy: „Boldog ünnepeket kíván...
Vagy: „Derüs újévet, pajtikám!”
Nem hívek s rokonok, ó, nem ám,
Mind Jankó írta maga.**

**Cudar ember volt Jankó király,
Mégis remélt s remegett:
Hogy ajándékot kap ... ! s erre bizony
Sok éve hiába lesett.
De Karácsony tájt ha jártak
A vidám házalók,
És gyűjtve gyerek-garaskát,
Eldaloltak pár dalocskát
Egy szépreményű harisnyát
Ő is kilógatott.**

**Cudar ember volt Jankó király,
No, egyedül is élt.
Egyedül mászott a tetőre, mikor
Kiötölt egy versikét.
S levélnek odahelyezte
– Hatter: kéménye lika –,
„Olvassa közel – s távol-lakó,
De elsősorban T. Apói”
S nem „Elsó János” a feladó,
Csak egy szégyellős „Janika”.**

**„Egy kis süti jó lesz,
Meg pár szem bonbon;
Macskanyelv! Ó, ez
Elkél, nem mondom.
Narancsot szeretnék,
Diót is véle!**

**S mellé egy zsebkést —
De legyen ÉLE!
De T. Apó, ha csakugyan szeretsz, hát
Hozz nekem egy nagy, piros gumilabdát!"**

**Cudar ember volt Jankó király.
Kirakta a kis levelet,
S az ereszcsonatán a házba
Visszaereszkedett.
És úgy remélt és remegett
Azon az éjszakán!
„Talán most... megjött... ő kopog..."
(S arcán veríték csillogott.)
„Egy ajándékot csak kapok
Az elsőt évek után."**

**„Bár süti nem lesz,
S ábránd csak a bonbon,
S hogy macskanyelv! ... ezt
Már nem is mondom.
Narancs — minek?
Dió se kéne!
S lapul már a zsebemben kés, aminek
Majdnem van éle.
De T. Apó, ha csakugyan szeretsz, hát
Hozz nekem egy nagy, piros gumilabdát!"**

**Cudar ember volt Jankó király
Hogy kisütött reggel a nap,
S a kíváncsi földet fürdették
Karácsonyas sugarak,
S mindenki harisnyákhoz szaladt,
Izgulva-pirulva: „Mi lesz?"
S lett sok süti, játék meg cukor,
És boldogság... De milyen komor
Jankó király! S szól: „Mint annyiszor,
Az enyém most is üres."**

**„Azt hittem, ó, lesz
Süti meg bonbon;
S macskanyelv! Ó, ezt
Hányadszor mondom!
A narancs csodás;
A dió is véle.
S a zsebkés de más,
Ha igazi az éle!**

**De T. Apó, ha csakugyan szeretsz, hát
Hoztál volna nagy, piros gumilabdát!"**

**Jankó király az ablakban áll,
S nézi keservesen,
Hogy játszik a víg gyerekek csapata
Havas utcán odalenn.
Áll ott imigyen s a szeme irigyen
Az arcukat kutatja...
S egyszercsak berepül az ablakon át
— Majd leveri fejről a kicsi koronát —
S odapattan az ágyra (ilyen csodát!)
Egy nagy, piros gumilabda.**

**Ó, T. APÓ, JÓ TÉLAPÓ
SZÍVBŐL HADD ÁLDJALAK HÁT,
HOGY MÉGIS MEGHOZTAD NEKI
A NAGY,
PIROS
GUMILABDÁT!**

Tandori Dezső

*** * ***

